

KAPSEL

**LUTY
2021**

Recenzja filmowa

Wydarzenia

Teksty literackie

Humor

Redakcja:

Zespół Kapsla

Redaktor naczelna:

Klaudia Kantorska

E-mail:

zespol.kapsel@gmail.com

Źródła darmowych grafik:

<https://pixabay.com/pl/>

Nauka w czasie pandemii

Za nami kolejny miesiąc zdalnego nauczania. Niewątpliwie zdalne nauczanie ma swoje wady i zalety. W związku z tym postanowiłam zapytać uczniów naszej szkoły jak czują się w tej sytuacji.

Zacznijmy od plusów:

- większości uczniów uważa, że przede wszystkim może sobie dłużej pospać, bo nie trzeba dojeżdżać do szkoły. Znalazły się też takie osoby, którym łatwiej się uczy w systemie zdalnego nauczania i nie są tak bardzo zestresowani jak to miało miejsce w czasie nauki w szkole np. przed sprawdzianami. Uczniom podoba się również to, że są krótsze lekcje, mają większą swobodę, a na przerwach mogą robić co chcą.

Teraz przejdźmy do minusów:

- niestety, ale w tych czasach koronawirusa i nauczania zdalnego najbardziej odczuwalny jest brak kontaktu z rówieśnikami. Siedzimy też cały czas przed komputerem co może niszczyć nasze oczy i kręgosłupy. Bardzo często koleżanki i koledzy mówili, że stajemy się bardziej leniwi, a jak wrócimy do szkół to będzie ciężko się przestawić na stacjonarną naukę. Niektórym przeszkadza to, że trzeba włączyć kamerki. Większość uczniów, uważa, że jest zadawanych więcej prac domowych niż normalnie w szkole, uważają również, że jest im trudniej się uczyć.

Podsumowując, zdalne nauczanie, chociaż czasami nie jest łatwe i wszystkim nam jest trudno w nowej sytuacji, to nie można się poddawać. Jednocześnie dzięki pozytywnemu nastawieniu i chęci możemy również osiągać sukcesy, ale tak naprawdę wyniki zdalnego nauczania będziemy mogli poznać dopiero, kiedy świat wróci do normalnego funkcjonowania.

Oliwia Zagajewska

Wyzwolenie Auschwitz-Birkenau

27 stycznia 2021 roku obchodziliśmy 76. rocznicę wyzwolenia Auschwitz-Birkenau. Dokładnie 76 lat temu Armia Czerwona oswoodziła niemieckie nazistowskie obozy koncentracyjne. W owych obozach zginęło ok. 1 300 000 niewinnych ludzi. W styczniu 1945 roku żołnierze 60. armii Pierwszego Frontu Ukraińskiego otworzyli bramy obozu. Paradoksem jest, że żołnierze formalnie będący przedstawicielami totalitaryzmu stalinowskiego uratowali więźniów totalitaryzmu hitlerowskiego.

Niestety, w tym roku nie mogliśmy uczestniczyć w obchodach przez pandemię koronawirusa. Jednak mieliśmy możliwość wzięcia udziału w wirtualnej uroczystości. Miejmy nadzieję, że za rok wszyscy razem spotkamy się na obchodach organizowanych na terenie Muzeum Auschwitz.

Maria Turuk

(fot. Materiały promocyjne, ze str. <https://www.netflix.com/pl>)

Recenzja serialu „Lupin”

Kolejny serialem, który zrecenzuję będzie *Lupin*, którego premiera odbyła się 8 stycznia 2021 roku.

Fabula opowiada historię Assane’ a Diopa, który jeszcze jako nastolatek został sierotą. Jego ojciec, oskarżony o kradzież słynnego naszyjnika, trafił do więzienia, gdzie popełnił samobójstwo. Chłopak, zanim przewieziono go do domu dziecka, znalazł w pustym domu prezent urodzinowy, przygotowany przez tatę, którego ten nie zdążył mu wręczyć. Podarunkiem okazała się powieść o przygodach Arsène’a Lupina, wciągająca nastolatka bez reszty. Z ów książki czerpał pełną inspirację i podążając wedle wskazówek w niej zawartych, przygotował plan kradzieży naszyjnika i udowodnienia, że jego ojciec został wrobiony przez poprzedniego posiadacza naszyjnika - Huberta Pellegriniego. Stosuje bardzo podstępne i przemyślane metody działania, naśladując w ten sposób Arsène’ a Lupina oraz przybiera fałszywe nazwiska, których każde jest akronimem głównego bohatera ukochanej książki Assane’ a. Nasz protagonista, kierowany rządzą zemsty, musi również pamiętać o swojej rodzinie, którą chce za wszelką cenę chronić przed konsekwencjami swoich własnych działań. Ostatecznie dochodzi

do tego, że... Ale to już może zobaczycie sami oglądając ten serial.

Uważam, że obsada jest bardzo dobrze dobrana. Aktorzy wiedzą, jakie role grają i pozwalają widzom zanurzyć się we Francję ukazaną w serialu. Wiernie oddają swoje postacie i ukazują je z odpowiednią charyzmą, co powoduje jeszcze większą imersję widza z bohaterami. CGI, czyli efekty wykonane komputerowo, są na najwyższym poziomie i widać, że pracowali nad nimi specjaliści, którzy działają w swoim fachu nie od dziś. Scenografia nie jest zbyt bogata, ale zdecydowanie wystarczająca jak na serial osadzony w XXI wieku. Mi osobiście w serialu nie podobało się zakończenie. Uważam, że mogło być o wiele bardziej obfite i wypełnione informacjami.

Osobiście uważam, że serial *Lupin* jest zdecydowanie warty obejrzenia. Polecam go każdej osobie, która znajduje upodobanie w oglądaniu walki o sprawiedliwość. A czy wy bylibyście w stanie odbyć taką walkę, żeby udowodnić niewinność bliskiej dla was osoby?

Błażej Klepuszewski

Nasi laureaci

Pod koniec roku 2020 w naszej gminie miał miejsce konkurs literacki organizowany przez Teresiński Ośrodek Kultury. Dwoje z naszych uczniów otrzymało nagrody za swoje teksty. Jakubowi Gackiemu z klasy 8c zostało przyznane II miejsce.

Szuflada 2020 – II miejsce

Jakub Gacki

„Siedzę...siedzę i myślę (...)”

Siedzę..., siedzę i myślę. Przemyślam..., myślę..., a niech będzie jak chce.....
Zastanawiam się... Jestem 13-to latkiem. Mam na imię Kuba-Jakub, jakich pełno na tym świecie. Podsumujmy: Jakub lat 13, normalny chłopak, nastolatek. Marzę, jak większość moich rówieśników. O czym marzę? O komputerze, o full wypas komputerze, a właściwie marzę o „Predatorze”. Hmm, co ja bym na nim robił, a czego nie robił???... Grał, siedział i grał! Grał całe dni i całe noce. Testowałbym jego możliwości i zwiększał swoje skille. Myślę, że chciałbym też mieć sportowy wóz, Bugatti Veyron Super Sport w kolorze czerwonym. I ta jego prędkość... Hmm... Ale, czy to są moje marzenia? Jawa? A może sen?

Budzę się. Otwieram oczy, gdzie ja jestem? Gdzie mój komputer, gdzie „szybka bryka”? Rozglądam się, coś jest nie tak. Na pewno nie jestem w domu, to nie jest mój pokój, otoczenie jakoś mi mało znane. Ściany w kolorze żółto- kremowym, mocne jarzeniowe światło, biały sufit, obok łóżka siedzi moja mama. No tak, już wiem. Jestem w szpitalu, czar przysł... Predator wyparował, Bugatti znikł. Jestem ja- zwyczajny chłopak, leżę w łóżku szpitalnym. Poruszam się, chcę się podnieść i nic z tego. Coś mi ciąży. Mama zauważa ruch, pyta jak się czuję, czy coś mnie boli? Czuję..., jak ja się czuję? Czy ja czuję? Co ja właściwie czuję? Co mam odpowiedzieć? Niewiele czuję, ale próbuję się podnieść. Mama mi pomaga. Podnoszę głowę, spoglądam na nogi. Nic nie czuję! Póki co, nic nie czuję... Widzę! No tak, widzę zabandażowane nogi. Z bandaży wystają druty, śruby, jakieś kosmiczne obręcze... Halo tu kosmos!...Kosmici atakują!...Śmieszne, bardzo śmieszne.... Jaki kosmos? Jacy kosmici? – to ja: zwyczajny chłopak, najzwyczajniejszy 13-to letni Kuba, Kubuś – jak kto woli. Kuba z obręczami na nogach. Chłopak, który ma marzenia, jak każdy na tym świecie i tak bardzo chce, aby te marzenia się spełniły – marzenia o normalności, marzenia o kolejnych 6 centymetrach wzrostu. Marzenia nie o wypasionym komputerze (choć to też), wcale nie o szybkich samochodach, czy o ładnych dziewczynach, tylko o tym, abym jak najszybciej ściągnęli mi te blachy, obręcze i śruby i abym był normalnego wzrostu..... Chcę stąd uciec, zwać. Nic z tego! Dorwaj mnie! Namierzaj szybko. Jak twierdzi doktor, jestem zbyt cenny. Te aparaty to wartość niezłego samochodu, a o komputerze nie wspominając. Marzenia... ehh, czasami lepiej nie marzyć, bo marzenia mogą się spełnić.

*Ponadto uczennica klasy 6d, Kalina Staszewska, zdobyła aż dwa wyróżnienia,
za opowiadanie i wiersz. Prezentujemy liryczny komentarz Kaliny
do naszej pandemicznej codzienności.*

Kalina Staszewska

„Tron Mikropana”

Wiercę w Tobie dziurę mym dobitnym spojrzeniem,

Nie wiesz, czy patrzę z odrazą, czy z uwielbieniem.

Tydzień bez przerwy,

Uliczne manewry,

A Ty ciągle mnie widzisz.

Dlaczego się dziwisz?

To Ty mnie tu zaciągnąłeś,

Ty tę wojnę zacząłeś.

Bitwa tkwi w Twojej radości,

Co się na tronie ze szczęściem umości.

Świnie, róże, przeminęła ich era.

A teraz pamiętaj: to Ty nas zżerasz.

To nie ospa ospale wieje,

To nie przeziębienie katarem wieje.

Ty jesteś wirusem, który świat chłonie.

Ziemia Tobą płonie.

Mój przyjaciel przez Ciebie choruje,

Smak COVIDAnieświadomie żuje.

Więc się do niego zwracam z nadzieją,

Że moje słowa gdzieś się w jego sercu podzieją:

„Mój drogi druhu,

Pojedź w dal od domu chorych, od wirusa zaduchu.

Król mikroświata czeka na Ciebie.

Uciekaj. Nie zwlekaj. Ja już jestem w niebie.”

Suchar zimowy

Jak rozpoznać niedźwiedzia?

- Jeśli goni cię niedźwiedź, a ty biegniesz, wdrapujesz się na drzewo, a niedźwiedź za tobą - to jest to niedźwiedź brunatny.

- Jeśli goni cię niedźwiedź, a ty biegniesz, wdrapujesz się na drzewo, a niedźwiedź potrząsając drzewem, zrzuca cię z niego - to jest to niedźwiedź Grizzly.

- Jeśli natomiast goni cię niedźwiedź i za nic nie możesz znaleźć żadnego drzewa - to jest to niedźwiedź polarny.

- Jaka jest najważniejsza lekcja małego Eskimosa?

- Nie jeść żółtego śniegu.

- Kto to jest prawdziwy narciarz?

- Człowiek, którego stać na luksus połamania nóg w bardzo znanej miejscowości górskiej, przy pomocy bajecznie drogiego sprzętu.

Słyszałem w radiu, że jutro ma być 2 razy zimniej niż dzisiaj. Nie mogę się już doczekać, co z tego wyniknie. Dziś jest 0 stopni...

Ogłoszenia

Trwają akcje związane z Wielką Orkiestrą Świątecznej Pomocy.

Nasz Szkoła co roku brała w nich udział, ale obecnie... Sami wiecie.

Może warto indywidualnie wspomóc Fundację? Zachęcamy.

Już 14 lutego będziemy obchodzić Dzień zakochanych – Walentynki.

Nie zapomnijcie o swoich sympatiach!